

با آغاز ماه مهر، بار دیگر بحث آموزش مهارت‌ها در کنار درس خواندن دانش آموزان مطرح می‌شود. مسئولیت‌پذیری و یادگرفتن کار سخت، از مهم‌ترین این اصول است. کارشناسان کسب‌وکار توصیه می‌کنند که به دانش آموزان مسئولیت‌هایی هرچند کوچک چون درست کردن غذا، نگهداری کودک، کار در باغچه و شستن ماشین را بسپارید. راه‌اندازی کسب‌وکار شخصی، به کودکان کمک می‌کند اعتمادبه‌نفس‌شان را رشد دهند و بفهمند اگر با همه وجود بر کاری متمرکز شوند و سخت کار کنند، به هرچه می‌خواهند، خواهند رسید.

آزمایش

می‌توانیم از صفر شروع کنیم

کتیو | ۰۹

لحظه‌آها

مهران امیری

چگونه یک کسب‌وکار را از بین ببریم؟

هیچ کدام از ما تمایلی به نابودکردن کسب‌وکار خود نداریم، اما با درپیش گرفتن برخی رفتارها، حتما موجبات نابودی آن را فراهم می‌کنیم و این روند چندان هم بی‌قاعده نیست، در حقیقت نابودی کسب‌وکارها تابع قواعد و شرایط مشخصی است. به عبارت دیگر با پیگیری برخی رفتارها می‌توانیم به شکلی روشن مسیر نابودی یک کسب‌وکار را ترسیم کنیم. نه کسب‌وکارهای نوپا و نه حتی آنها که نسخه‌برداری شده از نمونه‌های قدیمی‌تر و آزموده‌شده هستند، از خطر نابودی در امان نخواهند بود. دلایل و شرایط زیادی است که منجر به از بین رفتن آنها می‌شود، اما می‌خواهیم بدون کم‌اهمیت جلوه‌دادن عوامل بیرونی، بر این نکته تأکید کنیم که بسیاری از شکست‌ها و ناکامی‌ها توسط صاحبان کسب‌وکارها و عوامل درگیر در جریان فعالیت‌های روزمره آنها شکل می‌گیرد. صاحبان هر کسب‌وکار نخستین افرادی هستند که مسیر تخریب را باز می‌کنند.

تصمیمات نادرست، نداشتن برنامه‌ریزی و شناخت موقعیت‌ها، انحراف فعالیت‌ها از اهداف اصلی، استخدام افراد ناکارآمد، مخدوش شدن رابطه با مشتریان و موارد مشابه، از عوامل مهم و موثر در نابودی کسب‌وکارها هستند. کسب‌وکارهای فراوانی را می‌شناسیم که با طرح‌های خلاق و مبتکرانه شروع شده، اما به سرعت شکست می‌خورند. در مواجهه با آنها همیشه این نکته موردتأکید قرار می‌گیرد که داشتن طرح خلاق خوب است، اما موفقیت را تضمین نمی‌کند. یکی از مهم‌ترین نکات در این زمینه آن است که بتوانید طرح خلاق و ابتکاری خود را با نیازها و علاقه‌مندی‌های مشتریان پیوند بزنید. نبود چنین پیوندی یا ضعیف شدن آن به معنای قرار گرفتن در مسیر شکست است. علاقه و

علاقه‌مند به فناوری اطلاعات و نیاز دنیای پیچیده امروز باعث شد به فکر راه‌انداختن کسب‌وکاری بشوم که مدت‌ها بود در ذهن می‌پروراندم / عکس: محسن اسماعیل زاده

محمد ۱۰ سال است که در حال توسعه این سامانه برنامه‌ریزی است. بسته‌های نرم‌افزاری‌ای که او طراحی کرده باتوجه به ماهیت و بزرگی سازمان‌ها استفاده می‌شوند. محمد می‌گوید پیادسازی سامانه‌ای که او ارائه داده بین دو تا ۱۰ درصد توانسته منابع و مصارف سازمان‌ها را بهینه کند. امسال، سال اول برنامه ششم توسعه است و در حال حاضر نظام برنامه‌ریزی کشور به سمت دوجده‌ریزی مبتنی بر عملکرد است. بر این اساس ۲۰ درصد از دستگاه‌ها باید بودجه‌شان را مبتنی بر عملکرد مدیریت کنند و این در واقع همان موضوع اصلی سامانه‌ای است که محمد در اختیار سازمان‌ها قرار می‌دهد: «در وضعیت رکود، سازمان‌ها باید با دقت بیشتری منابع و مصارف‌شان را مدیریت کنند و به این دلیل محصول ما با اقبال خوبی مواجه شده. ما پنج گروه مشتری داریم که یک گروه مشتری‌های ما شهرداری‌ها هستند. سازمان‌ها دولتی، شرکت‌های دولتی، دانشگاه‌ها و شرکت‌های عمرانی و ساختمانی دیگر مشتریان، هستند.» شرکت دانش بنیان محمد، همین امسال با تولید سامانه برنامه‌بودجه مبتنی بر بودجه‌ریزی IPBS توانست در جشنواره فن آفرینی شیخ‌بهایی رتبه سوم شرکت‌های رشديافته را کسب کند.

بیشتری روبه‌رو بودیم.» محمد و دوستش باهم شروع می‌کنند، اما برای اینکه موفق به تأمین منابع مالی موردنیازشان شوند، باید محصول خودشان را با کیفیت مناسب به بازار عرضه می‌کردند. «خیلی سخت بود بخواهیم کسب و کار خودمان را در آن زمان اداره کنیم، اما حالا با گذشت زمان فقط خاطراتش مانده. حالا ۱۲ سال می‌گذرد و ما با یک گروه ۲۰ نفره کار می‌کنیم، البته به صورت غیرمستقیم در برابر این افراد با ما همکاری می‌کنند.» نتیجه ۱۲ سال تلاش محمد، سامانه برنامه‌ریزی، نظارت و اجرا است که در سازمان‌های بزرگ، منابع و مصارف آنها را به صورت یکپارچه و کنترل شده در اختیار سازمان قرار می‌دهد. این سامانه از چندین بسته نرم‌افزاری تشکیل شده.

گفت و گو با محمد هنرور، کارآفرین حوزه فناوری اطلاعات

اندیشه تغییر مثبت کلید کارآفرینی

مهرناز شهباز

روزنامه‌نگار

در دانشگاه، مهندسی صنایع خوانده، اما می‌گوید فناوری اطلاعات همیشه برایش جذاب بوده و علاقه داشته در این زمینه کار کند. نیازسنجی محمد هنرور از آنچه که سازمان‌های گوناگون، امروز باید به آن تجهیز بشوند، به‌جا بوده: قلمرویی برای کسب‌وکار در حوزه مدیریت اطلاعات در سازمان‌ها و نهادها، روشن است که هر سیستمی برای ادامه مسیرش نیاز به مدیریت اطلاعات در کلاف سردرگم داده‌ها و اجزایش دارد. محمد، فناوری اطلاعات را الفبای می‌داند که باید همه بدانند، فرقی نمی‌کند صنایع خوانده باشی یا برقی یا اینکه شغلت چه باشد؛ برای اینکه بتوانی در دنیای امروز بهره‌وری را افزایش بدهی ناگزیر از توجه به فناوری اطلاعات هستی؛ شاخصه قدرتمندی که در دنیای امروز نمی‌توان آن را دور از نظر داشت. به‌واقع تصور دنیای پیچیده امروز با فرایندها و سیستم‌های عریض و طویل که با حجم بزرگی از اطلاعات گره خورده‌اند، بدون در نظر گرفتن نظام هوشمندی که اطلاعات را دسته‌بندی و نگاه دقیق‌تری به سیستم‌های تودرتو بدهد، مشکل است. همین نیازسنجی برای راه‌اندازی کسب‌وکار محمد کافی بود؛ نیاز سازمان‌ها به مدیریت فناوری اطلاعات، او از همان دوران دانشجویی ترشح داد به‌جای اینکه عاقبت گوشه‌دفتری در سازمانی پشت‌بم‌نشینی کند و از دایره مسئولیت‌ها پیش‌رافتار نگذارد، به سراغ کسب‌وکاری برود که خودش می‌خواهد. «علاقه‌مند به فناوری اطلاعات از سویی و نیاز دنیای پیچیده امروز از سویی دیگر باعث شد به فکر راه‌انداختن کسب‌وکاری بشوم که مدت‌ها بود در ذهن می‌پروراندم. اینکه هرروز دنیا پیچیده‌تر می‌شود و قطعا با روش‌های سنتی قبلی نمی‌شود با مشکلات مواجه شد؛ اینکه کسب‌وکارها و سازمان‌ها و حتی رفتارها و آدم‌ها پیچیده می‌شوند و با همان روش‌های دهه‌های پیشین نمی‌توان بر پیچیدگی‌ها فائق شد و کارها را پیش برد، همه اینها جرقه‌ای در ذهنم ایجاد کرد که باتوجه به نیازی که در بازار وجود دارد، می‌توانم کسب‌وکار خود را داشته باشم. به‌نظرم رسید اگر قرار باشد ما یک عامل تغییر مثبت در جامعه و در کسب‌وکاری که در آن هستیم باشیم، نیاز هست که به فناوری اطلاعات مجهز شویم. در واقع از همین‌جا بود که مسیر زندگی من تغییر کرد و فناوری اطلاعات را موضوع کسب‌وکار خودم قرار دادم.»

همه چیز و هیچ چیز برای یک شروع

محمد می‌گوید از سازمان بهزیستی کشور شروع کرده، اما پیش از این تجربه‌های اجرایی و مشاوره‌ای هم در حوزه فناوری

ژاوپیه دید

نتیجه ۱۲ سال تلاش محمد سامانه برنامه‌ریزی، نظارت و اجرا است که در سازمان‌های بزرگ، منابع و مصارف آنها را به صورت یکپارچه و کنترل شده در اختیار سازمان قرار می‌دهد. این سامانه از چندین بسته نرم‌افزاری تشکیل شده. محمد ۱۰ سال است که در حال توسعه این سامانه برنامه‌ریزی است. بسته‌های نرم‌افزاری‌ای که او طراحی کرده باتوجه به ماهیت و بزرگی سازمان‌ها استفاده می‌شوند. محمد می‌گوید پیادسازی سامانه‌ای که او ارائه داده بین دو تا ۱۰ درصد توانسته منابع و مصارف سازمان‌ها را بهینه کند.

کسب‌وکار چن آنی بر داستان‌های مصور استوار است

داستان‌های دیدنی

فضای مجازی در یک‌شب به پنج هزار نفر افزایش یافت. «این افزایش تعداد دنبال‌کنندگان پس از آن رخ داد که چن آنی تصویری از همکاری‌اش را در حساب کاربری‌اش در Weibo (نسخه چینی توییتر) قرار داد. این حساب کاربری ۱۰ میلیون هوادار دارد که برای یک هنرمند داستان‌های کمیک متولد دهه ۹۰ میلادی رقم جالب‌توجه‌ای است.

خانم آنی در چهار سال گذشته به‌عنوان یک هنرمند جوان چینی شناخته شده و شرکت او صاحب یک نرم‌افزار تلفن همراه بسیار معروف در چین است. این تجربه‌ای از کسب موفقیت است در حالی که احتمال موفقیت برای کسب‌وکار او چیزی برابر با یک درصد دیده می‌شود. این معجزه و هدیه بهشتی بی‌دلیل به او داده نشده بلکه ناشی از به‌کارگیری موفقیت‌آمیز قدرت اینترنت در جلب‌توجه تعداد بسیار زیاد هواداران اینترنتی است. او همان‌گونه که به‌آرامی با انگشتانش روی میز می‌زند، می‌گوید: «افزایش تعداد هواداران به آهستگی شروع شد، سپس سرعت گرفته و به‌صورت صدها زتایی رشد کرد و در سال نخست (۲۰۱۳) به تعداد ۲۰۰ هزار نفر رسید. در سال بعد به سه میلیون و در سال سوم به ۹ میلیون نفر رسید.»

فریبا عوض زاده

مترجم

نسل دهه ۹۰ میلادی چین مانند بسیاری از کشورهای اینترنت و فناوری‌های جدید متولد شده و رشد یافته‌اند. رشد سریع اقتصادی، گسترش اینترنت و پدیده جهانی شدن در چین منجر به ظهور کارآفرینان جوانی شده که داستان‌های بسیاری برای بارگو کردن دارند.

چن آنی، دختر جوان ۲۲ ساله چینی و بنیان‌گذار یک اپلیکیشن تلفن همراه موسوم به Kani Kan Man Hua به‌معنای «داستان‌های مصور را بخوان» است. خانم چن آنی می‌گوید: «من تولید این داستان‌های مصور را کاری جذاب و مفید می‌دانم، همچنین به‌وسیله این کار، صنعت تولید داستان‌های مصور در چین را معرفی و وارد عرصه تجاری کرده و ارزش‌های بیشتری برای آن خلق می‌کنم.»

خانم آنی که در اتاق ملاقات شرکتش در پکن نشسته، درباره سرعت رشد توجه کاربران به شرکتش می‌گوید: «تادروز برنامه‌نویس ساده‌ای بودم که ناگهان تعداد دنبال‌کنندگانم در

موجب افزایش توجه به کارهای چن شده. چن آنی از اینترنت به شکلی گسترده و زیرکانه استفاده می‌کند. او کارش را از یک محل برای انتشار داستان‌های مصور به محلی برای سایر هنرمندان تبدیل کرده که بتوانند داستان‌های خود را بیان کنند و به این وسیله منتها خوانندگان بلکه تولیدکنندگان داستان‌ها را هم به‌خود جلب کرده. به این ترتیب سایر هنرمندان هم داستان‌های خود را بارگو می‌کنند و خوانندگان و علاقه‌مندان جدیدتری را به سمت استفاده از اپلیکیشن چن آنی می‌آورند. اینک او بستر نرم‌افزاری شبکه اجتماعی خود را به یک فضای تعاملی تغییر داده که خوانندگان، تولیدکنندگان و ویراستارها باهم تبادل نظر کرده و صنعت تولید داستان‌های مصور در چین را ارتقا می‌دهند.

منبع: chinadaily.com.cn